

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2912/05
08.03.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиле АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БВ адвоката, ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 2750/05 од 22.6.2005.године, у седници одржаној 8.3.2006. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као НЕОСНОВАНА ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 2750/05 од 22.6.2005. године.

Образложење

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.3874/04 од 9.12.2004. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиле па је утврђена ништавост уговора о зајму од 27.9.1995. године, закљученог између тужиле као зајмопримца и туженог као зајмодавца, оверен пред Четвртим општинским судом у Београду под Ов. 4311/95. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужили на име трошкова поступка плати 39.750,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.2750/05 од 22.6.2005. године одбијена је као неоснована жалба туженог, а пресуда Првог општинског суда у Београду П.3874/04 од 9.12.2004. године, потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 386.ЗПП ("Службени лист СРЈ" бр. 15/98 и 3/02), који се у конкретном случају примењује на основу члана 491. став 4. ЗПП, ("Службени гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а тужени у ревизији не указује на постојање неке друге битне повреде која може бити ревизијски разлог из члана 385. став 1. тачка 1. и 2. ЗПП-а.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила као зајмопримац и тужени као зајмодавац су дана 27.9.1995. године закључили два уговора о зајму (у односу на само један учињени зајам) и то један на девизни износ од 8.800 ДМ који није оверен код суда и други на динарски износ од 88.000,00 динара (када је однос ДМ – динар био 1: 1) и тај уговор оверен је код суда. Сагласно закљученим уговорима била је утврђена обавеза тужиле да зајам врати у року од 5 месеци у валути у којој је зајам дат. Тужени је тужили предао девизе на име учињеног зајма, а она је (према приложеним признаницама) зајам враћала у истој валути.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиле и утврдили ништавост уговора о зајму од 27.9.1995. године, закљученог између тужиле као зајмопримца и туженог као зајмодавца на динарски износ од 88.000,00 динара, оверен пред Четвртим општинским судом у Београду бр.П Ов. 4311/95, налазећи да се ради о привидном уговору, који не може да произведе правно дејство међу уговарачима сходно одредби члана 66. Закона о облигационим односима, који прописује да привидан уговор нема дејство међу уговорним странама, а ако прикрива неки други уговор, тај други важи ако су испуњени услови за његову правну ваљаност.

Из чињеничног утврђења произлази да је дана 27.9.1995. године, међу странкама закључен уговор о зајму износа од 8.800 ДМ који представља главни уговор, и одражава праву вољу странака, те да тај уговор представља главни уговор док уговор о зајму на динарски износ представља привидан (симулован) уговор јер су оба ова уговора закључена поводом истог девизног зајма, па нема дејства међу уговорним странама.

Како тужени ревизијом, која је без образложења, изјављена само са паушалним навођењем законских разлога, не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, то је Врховни суд ревизију одбио као неосновану.

На основу члана 393. ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц